

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 15 stycznia 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. odmówił ubezpieczonemu K. G. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu decyzji Zakład wskazał, iż Komisja lekarska orzeczeniem z dnia 7 stycznia 2015 roku stwierdziła, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy, wobec czego nie spełnia określonych ustawie z 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przesłanek do przyznania wnioskowanego świadczenia.

(decyzja – k. 43 akt ZUS)

W odwołaniu z dnia 26 stycznia 2015 roku ubezpieczony wniósł o zmianę decyzji poprzez przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

(odwołanie - k. 2)

W odpowiedzi na odwołanie pełnomocnik organu rentowego wniósł o jego oddalenie wywodząc jak w uzasadnieniu decyzji.

(odpowiedź na odwołanie - k. 3).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony K. G. urodził się w dniu (...).

Ubezpieczony ma wykształcenie średnie, jest rzemieślnikiem, prowadził działalność gospodarczą w zakresie prasowalni.

(okoliczności bezsporne)

Wnioskodawca miał od dnia 19 listopada 2012 r do 30 listopada 2013 r , następnie do dnia 30 listopada 2014 r ustalone prawo do renty z tytułu częściowej okresowej niezdolności do pracy.

(decyzja ZUS – k. 26, k. 34 akt ZUS)

W dniu 5 listopada 2014 r wnioskodawca wniósł o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

(wniosek – k. 38)

Orzeczeniem z dnia 3 grudnia 2014 roku, po przeprowadzeniu bezpośredniego badania i dokonaniu analizy przedstawionej dokumentacji medycznej, lekarz orzecznik ZUS stwierdził, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy.

(orzeczenie lekarza orzecznika k. 40 akt ZUS).

Od orzeczenia lekarza orzecznika ubezpieczony złożył sprzeciw.

(okoliczność bezsporna)

Orzeczeniem z dnia 7 stycznia 2015 roku komisja lekarska ZUS ustaliła, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy.

(orzeczenie komisji lekarskiej - k. 42 akt ZUS)

U ubezpieczonego rozpoznano przebyty udar niedokrwienny mózgu, naczyniopochodne uszkodzenie mózgu, śladowy zespół ataktyczny prawostronny. Aktualnie udar niedokrwienny nie toczy się dalej, pozostawił ślad w badaniu (...) pod postacią jamek malacyjnych prawej półkuli mózgu oraz w obu półkulach mózdzku. Nie ma powodu u badanego

do ograniczeń w przygotowaniu posiłków i wykonywania czynności związanych z pracą zarobkową. Nie stwierdza się niezdolności do wykonywania pracy zarobkowej.

(pisemna opinia biegłego sądowego specjalisty z zakresu neurologii - k. 6 – 8, opinia uzupełniająca – k. 48)

Ubezpieczony cierpi na przewlekłą chorobą niedokrwienną serca, przetrwały otwór owalny, nadciśnienie tętnicze krwi znormalizowane leczeniem farmakologicznym, krążenie wydolne. Stwierdzone zmiany w naczyniach wieńcowych nie ograniczają rezerwy wieńcowej. Rodzaj i przebieg kliniczny chorób z zakresu układu krążenia nie zakłóca czynności układu krążenia w stopniu powodującym trwałą niezdolność do pracy. Nie stwierdza się niezdolności do wykonywania pracy zarobkowej.

(pisemna opinia biegłego sądowego specjalisty z zakresu kardiologii k. 19 - 20 odwrót, opinia uzupełniająca – k. 49, ustna uzupełniająca opinia – e - prot. z dnia 17 maja 2016 r – 00:05:30 – 00:07:52, płyta – k. 79)

Od dnia 14 kwietnia 2016 r wnioskodawca został uznany za całkowicie niezdolnego do pracy do dnia 31 lipca 2017 r. Z tego tytułu pobiera rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy.

(okoliczność bezsporna)

Sąd Okręgowy dokonał następującej oceny dowodów:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o załączone do akt sprawy akta rentowe ubezpieczonego, jego dokumentację medyczną oraz wydane w sprawie opinie biegłych: neurologa i kardiologa , a zatem biegłych, których specjalizacje odpowiadają rodzajowi schorzeń występujących u ubezpieczonego.

Biegli zapoznali się z przedłożoną dokumentacją lekarską z przebiegu leczenia ubezpieczonego i na podstawie tej dokumentacji oraz badania bezpośredniego, ocenili i opisali stan jego zdrowia. Opinie biegłych są jasne i obiektywne, opisują stan zdrowia wnioskodawcy w zakresie wynikającym z tezy dowodowej oraz sporządzone zostały zgodnie z wymaganiami fachowości i niezbędną wiedzą w zakresie stanowiącym ich przedmiot.

Biegli uzupełnili swoje opinie, wyjaśniając wątpliwości podnoszone przez pełnomocnika ubezpieczonego. Biegli podtrzymali w całości wydane przez siebie pierwotne opinie pisemne i zawarte w nich wnioski końcowe.

Biegły neurolog w opinii pisemnej wskazał, że u ubezpieczonego rozpoznano przebyty udar niedokrwienny mózgu, naczyniopochodne uszkodzenie mózgu, śladowy zespół ataktyczny prawostronny. Aktualnie udar niedokrwienny nie toczy się dalej, pozostawił ślad w badaniu (...) pod postacią jamek malacyjnych prawej półkuli mózgu oraz w obu półkulach mózdzku. Nie ma powodu u badanego do ograniczeń w przygotowaniu posiłków i wykonywania czynności związanych z pracą zarobkową. Nie stwierdza się niezdolności do wykonywania pracy zarobkowej.

Biegły kardiolog wskazał, że ubezpieczony cierpi na przewlekłą chorobą niedokrwienną serca, przetrwały otwór owalny, nadciśnienie tętnicze krwi znormalizowane leczeniem farmakologicznym, krążenie wydolne. Stwierdzone zmiany w naczyniach wieńcowych nie ograniczają rezerwy wieńcowej. Rodzaj i przebieg kliniczny chorób z zakresu układu krążenia nie zakłóca czynności układu krążenia w stopniu powodującym trwałą niezdolność do pracy. Nie stwierdza się niezdolności do wykonywania pracy zarobkowej.

Mając powyższe na względzie Sąd uznał zatem w pełni wartość dowodową wszystkich opinii biegłych wydanych w przedmiotowej sprawie oraz podzielił, jako przekonywujące, wnioski wypływające z ich treści. W ocenie Sądu złożone do sprawy opinie nie zawierają istotnych braków, biegli w sposób dostatecznie wyczerpujący określili jednostki chorobowe, które występują u ubezpieczonego i ocenili ich znaczenie dla jego zdolności do pracy, odnosząc swoją ocenę do kwalifikacji zawodowych skarżącego. Opinie powołanych w sprawie biegłych lekarzy są zgodne. Według tych opinii stwierdzone u ubezpieczonego zmiany chorobowe, nie powodują w spornym okresie chociażby częściowej jego niezdolności do wykonywania pracy. Wynikające z opinii wnioski są logiczne i prawidłowo uzasadnione.

W ocenie Sądu biegli także ustosunkowali się do zastrzeżeń wnioskodawcy zawartych w kolejnych pismach procesowych.

Ostatecznie pełnomocnik wnioskodawcy nie miał dalszych pytań do biegłych, cofnął wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu medycyny pracy.

Okoliczność, że wnioskodawca miał wcześniej orzeczoną okresową niezdolność do pracy nie ma znaczenia, gdyż przedmiotem rozpoznania jest konkretna decyzja organu rentowego, wydana w określonej sytuacji faktycznej i decyduje stan zdrowia wnioskodawcy na dzień badania przez komisję lekarską i następnie na dzień wydania decyzji. Należy zauważyć, że stan zdrowia jest procesem dynamicznym i ulega zmianie, z czym mamy do czynienia w niniejszym postępowaniu. Z tego powodu nie ma też znaczenia okoliczność, iż od dnia 14 kwietnia 2016 r. wnioskodawca jest całkowicie niezdolny do pracy.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego odwołanie ubezpieczonego nie jest zasadne i podlega oddaleniu.

Stosownie do art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku (Dz. U. z 2016 r., 887) o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełni łącznie następujące warunki:

- a) jest niezdolny do pracy całkowicie lub częściowo,
- b) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy
- c) niezdolność do pracy powstała w okresach wskazanych w pkt 3 art. 57

ww. ustawy, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie była okoliczność, czy ubezpieczony jest niezdolny do pracy.

Zgodnie z treścią przepisu art. 12 przywołanej już ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy. Częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Niezdolność do pracy orzeka się na okres nie dłuższy niż 5 lat, natomiast jeżeli według wiedzy medycznej nie ma rokowań odzyskania zdolności do pracy przed upływem 5. lat, niezdolność do pracy orzeka się na okres dłuższy niż 5 (art. 13 ust. 2 i 3 ustawy).

Podnieść należy, że poziom posiadanych kwalifikacji, wyznacza zakres pracy, do której można odnosić ocenę zdolności do pracy w rozumieniu art. 12 i 13 ustawy. Inaczej mówiąc, ochrona ubezpieczeniowa służy temu kto utracił zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji, choćby w stopniu częściowej niezdolności do pracy. Należy zatem przy ocenie częściowej niezdolności do pracy, odnosić się do poziomu posiadanych kwalifikacji, przy czym w każdym przypadku należy zważyć posiadane wykształcenie oraz charakter dotychczasowego zatrudnienia ubezpieczonego i okres tego zatrudnienia. Nie sposób bowiem dokonać oceny posiadanych kwalifikacji, odnosząc się w sposób alternatywny z jednej strony do posiadanego wykształcenia, a z drugiej, do zatrudnienia wykonywanego przez ubezpieczonego. Aktualny jest również pogląd o konieczności ujmowania łącznie aspektu medycznego i ekonomicznego niezdolności do pracy (wyrok Sądu Najwyższego z 10.06.1999 r., 11 UKN 675/98, OSNAPiUS 2000 nr 16, poz. 624).

W ocenie Sądu ustalenia dokonane w toku postępowania nie uzasadniają zmiany zaskarżonej decyzji i nie stanowią podstawy do przyznania ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy od daty wskazanej we

wniosku. Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało bowiem, że ubezpieczony nie jest osobą niezdolną do pracy w rozumieniu art. 12 ww. ustawy w spornym okresie. Wynika to w sposób jednoznaczny z treści opinii biegłych o specjalizacjach lekarskich odpowiadających charakterowi schorzeń występujących u wnioskodawcy. Ubezpieczony mógł w spornym okresie wykonywać pracę zgodną z posiadanymi kwalifikacjami.

W konsekwencji, wobec stwierdzenia, iż ubezpieczony nie spełniał ww. koniecznej przesłanki warunkującej, w myśl przepisu art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, przyznanie uprawnienia do świadczenia rentowego z tytułu niezdolności do pracy, zaskarżoną decyzję organu rentowego uznać należy za prawidłową.

Na marginesie Sąd Okręgowy wskazuje, że w sprawie z zakresu ubezpieczeń społecznych, dotyczącej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, nie chodzi o skutki jakie mogą powstać u ubezpieczonego w przyszłości z uwagi na istniejące schorzenia, ale o stan jego zdrowia z chwili wydania decyzji przez organ rentowy. Sąd w niniejszym postępowaniu nie ocenia ryzyka wystąpienia określonych zaburzeń organizmu ubezpieczonego w przyszłości. Z opinii wydanych w sprawie przez biegłych wynika bezsprzecznie, że wszystkie zdiagnozowane u ubezpieczonego schorzenia w stadium zawansowania – na dzień badania i orzekania przez organ rentowy nie stanowiły przeszkody do wykonywania przez ubezpieczonego pracy zgodnie z posiadanymi przez niego kwalifikacjami. Wobec treści wyżej wskazanych opinii biegłych Sąd nie znalazł okoliczności uzasadniających zmianę zaskarżonej decyzji ZUS i przyznanie wnioskodawcy prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W przypadku nasilenia się zaburzeń organizmu ubezpieczonego miał on prawo złożenia ponownego wniosku o rentę, co też uczynił i otrzymał świadczenie.

Mając powyższe na uwadze Sąd, na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., oddalił odwołanie uznając je za niezasadne.

Zarządzenie: odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawcy.